

SENATUL ROMÂNIEI
Domnului Secretar General Ion MORARU

Stimate Domnule Secretar General

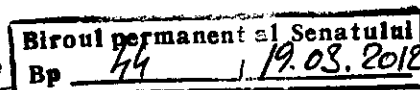
Urmare adresei Dumneavoastra nr.B44 din 23.02.2012, va transmitem, alaturat, avizul Consiliului Legislativ referitor la **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.**

Totodată, în vederea facilitării analizei juridice a proiectelor, va înaintăm, pentru fiecare dintre acestea, fișele actelor normative incidente reglementărilor propuse, cu toate intervențiile legislative suferite, astfel cum rezultă din evidența legislativă a Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE

dr. Dragoș HIESCU

București
Nr.87/19.03.2012

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B44 din 23.02.2012,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, prima Cameră sesizată fiind Senatul, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată.

2. Analizată din dublă perspectivă și anume, pe de o parte, a **compatibilității cu acquisul european** și pe de altă parte, a respectării **principiilor generale de protecție a dreptului de autor și drepturilor conexe**, așa cum sunt statuate de legislația internă și internațională, propunerea legislativă comportă un comentariu diferențiat și nuanțat, derulat pe două planuri corespunzătoare.

I. Din punct de vedere al dreptului european, prin obiectul de reglementare, propunerea se circumscrie acquisului european ce

asigură, în cadrul legislației consacrate **Pieței Interne** - segmentul Societăți comerciale, **regimul juridic consacrat protecției Proprietății intelectuale**, acquis care a fost adoptat în concordanță cu convențiile și tratatele internaționale în domeniu, adoptate sub egida Organizației Mondiale a Comerțului sau, cele mai numeroase, la nivelul Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale.

Cu privire la dreptul european, trebuie să precizăm că, deși în tratatele comunitare constitutive, nu se regăsesc menționate în mod expres reglementări privind **proprietatea intelectuală**, necesitatea păstrării echilibrului între **titularii de drepturi**, pe de o parte și **beneficiarii utilizării operelor protejate**, pe de altă parte, a determinat adoptarea mai multor documente cu caracter juridic sau programatic, prin intermediul cărora au fost armonizate aspectele menite să întărească capacitatea statelor membre de a asigura o mai bună **protecție titularilor de drepturi intelectuale**, respectând în același timp și principiile impuse de **asigurarea liberei circulații a mărfurilor și a serviciilor în spațiul european**.

Importanța acestui domeniu, pentru buna organizare și funcționare a Pieței Interne a determinat de altfel și includerea drepturilor de proprietate intelectuală în **Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene (art.17)**, document al cărui **caracter juridic obligatoriu** a fost prevăzut expres în **art.6 din TUE** care stabilește faptul că aceasta are „*aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor*”.

Din motive ce țin atât de extinderea Uniunii Europene, cât și de dezvoltarea de noi tehnici, tehnologii și servicii, instituțiile europene au fost nevoite, începând cu anul 1990, să acorde o importanță din ce în ce mai mare acestui domeniu, în vederea asigurării unei legislații armonizate, în principal în ceea ce privește aspectele ce țin de recunoașterea **existenței drepturilor de autor** în componentele sale juridice cele mai importante (**obiectul protecției, durata, categorii de opere ș.a.**), lăsând la latitudinea legislațiilor naționale reglementarea anumitor aspecte ce țin de **exercitarea acestor drepturi**, în spațiul geografic consacrat de legislația națională.

Pe planul legislației interne, fără a enumera directivele și regulamentele europene ce operează în domeniul dreptului de autor, precizăm că, deși **Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe** a fost adoptată în perioada preaderării României la

UE, **aceasta** a preluat toate directivele europene în domeniul dreptului de autor existente la acea dată, iar ulterior, prin numeroasele operațiuni de modificare și completare, **a transpus și adaptat la realitatea juridică națională acquisul european**, adoptat până în anul 2006.

În acest context, apreciem că propunerea de la **art.I pct.2**, privind desprinderea din conceptul de **“comunicare publică”** - așa cum este legiferat în prezent la **art.15 alin.(1) din lege** -, a dreptului de **“reprezentare scenică și interpretare”**, este de natură a elimina unele neclarități apărute în aplicarea legii, în ceea ce privește transpunerea **Directivei 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională**.

Sub acest aspect, trebuie să precizăm că, în acțiunea de aplicare a legii, pentru a aprecia corectitudinea preluării directivei europene, instanțele naționale au fost puse în situația interpelării Curții de Justiție a UE cu privire la **interpretarea acestei directive**. În analiza efectuată în acest scop, Curtea de Justiție a reținut **paragraful 23 al preambulului Directivei 2001/29/CE**, care precizează că *“Prezenta directivă trebuie să armonizeze într-o mai mare măsură dreptul de autor asupra actelor de comunicare publică. Acest drept trebuie înțeles în sens larg ca acoperind orice comunicare către public care nu este prezent în locul de proveniență a comunicării. Acest drept include orice transmisie sau retransmisie, de orice natură, a unei opere către public, prin cablu sau fără cablu, inclusiv radiodifuziunea. Acest drept nu ar trebui să includă nici un alt act”*. Totodată, Curtea a reținut și **art.3(1) din directivă**, în conformitate cu care *“Statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorului de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment”*, text care se coroborează cu dispozițiile **art.23 și 24 din preambulul directivei**, care stabilesc principiile generale de transpunere.

În decizia pronunțată, Curtea de Justiție s-a pronunțat în sensul că **directiva nu vizează formele “tradiționale” de comunicare publică**, precum reprezentarea sau executarea directă a unei opere și nici comunicarea unei opere realizate direct, într-un mod deschis

publicului, ci trebuie interpretată în sensul că se are în vedere *“doar comunicarea către un public care nu este prezent la locul de proveniență a comunicării, cu excluderea oricăror comunicări a unei opere realizate direct, făcută într-un loc deschis publicului, prin orice modalitate publică de execuție ori de prezentare directă a operei (comunicatul de presa CJUE din 11 nov. 2011).*

Din expunerea argumentelor rezultă că se impune includerea distinctă a dreptului de **reprezentare scenică și interpretare**, pentru acele cazuri în care se presupune că publicul este prezent.

Această interpretare este susținută de altfel și de distincția făcută de **art.11.1 lit.(i) și (ii) din Convenția de la Berna din anul 1886 privind protecția operelor literare și artistice**. Potrivit acestei distincții, interpretarea unor opere muzicale sau dramatico-muzicale în fața unui public care este prezent la locul comunicării sau într-un loc deschis publicului nu constituie **comunicare publică**, ci **interpretare publică**.

Sub aspect formal, tot cu privire la această propunere, pentru unitate terminologică cu celelalte dispoziții din lege, care consacră, de altfel, o secțiune întreagă acestui drept în cadrul Capitolului VII, propunem menținerea sintagmei **”reprezentare teatrală sau de execuție muzicală”**.

În contextul aceleiași analize efectuate din perspectiva compatibilității cu dreptul european, ne exprimăm însă rezerve cu privire la următoarele dispoziții:

a) Cu privire la **pct.83**, care prevede preluarea **Directivei 2011/77/UE de modificare a Directivei 2006/116/CE Parlamentului European și Consiliului privind durata de protecție a drepturilor de autor și a anumitor drepturi conexe**, deși aceasta are termen de transpunere până la 1 noiembrie 2013, pentru a evita o nouă modificare a unui act normativ supus și așa unor amendamente masive, apreciem că propunerea legislativă trebuia să procedeze la transpunerea integrală a dispozițiilor acesteia.

Cu privire la acest aspect, cu toate că în cuprinsul dispozițiilor finale, inițiatorii includ un text prin care se precizează că **propunerea legislativă transpune Directiva 2011/77/UE**, la o analiză detaliată, se desprinde ideea că, deși unele texte ale legii în vigoare, ce se referă la modalitatea de stabilire a duratei drepturilor de autor și drepturi conexe, nu contravin dispozițiilor directivei, ele existând deja în lege

încă din anul 1996 - *ne referim la pct.1 din directivă, care stabilește termenul de protecție al unor categorii de opere muzicale cu text, care se încadrează în textul general al art.27 din lege -, celelalte reglementări din directivă nu au fost preluate.*

Apreciem astfel că, în cazul **art.102 și art.106 din Legea 8/1996**, care se referă la durata de protecție pentru anumite categorii de opere și/sau titulari de drepturi, în principal **artiștii interpreți și executanți, precum și producătorii de fonograme**, se impune o reglementare detaliată. Astfel, în funcție de circumstanțierile stabilite de directivă, producătorii de fonograme au și obligația instituirii unei așa numite **remunerații suplimentare anuale**, colectată la nivelul organismelor de gestiune colectivă, al cărui regim de administrare este detaliat în cuprinsul **pct.2** din directivă;

b) Cu privire la **pct.28**, prin care se introduce un nou articol, **art.110¹** - ce reprezintă preluarea unor dispoziții din *propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului 2011/0136(COD) privind anumite utilizări autorizate a operelor orfane* -, chiar dacă pe fond nu avem rezerve în ceea ce privește includerea în Legea nr.8/1996 a unui text care să reglementeze într-o manieră distinctă **categoria de opere identificate sub denumirea de opere orfane**, este cazul să semnalăm anumite inexactități.

Fără a intra în detalii de prezentare a regimului de utilizare a **operelor orfane**, așa cum este conturat până în acest moment, precizăm că textul european prezintă o arie de reglementare mai extinsă și mai complexă decât textul propunerii și vizează mai multe aspecte, nu numai simpla enunțare a definiției lor ca opere ce intră în sfera de reglementare a legii și de creare a **Registrului național al operelor orfane**.

Sub acest aspect, precizăm că **reglementarea propusă este incompletă**, prin comparație cu dispozițiile europene.

De altfel, sub aspect *pur formal*, această includere **nu reprezintă o acțiune de transpunere a unei directive europene**, din simplul motiv că, până în prezent, la nivel european nu există o asemenea reglementare. Precizăm că textul respectiv reprezintă preluarea parțială din *propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului 2011/0136(COD) privind anumite utilizări autorizate a operelor orfane*.

II. Analizând propunerea legislativă din perspectiva dreptului intern, apreciem că o parte importantă din propunerile inițiatorilor au fost determinate de **concluziile desprinse din aplicarea în practică a legii** și, ca atare, le considerăm binevenite, întrucât vor contribui la clarificarea interpretării legii și simplificarea punerii ei în aplicare.

În categoria acestora intră, în primul rând, *excluderea din economia legii a instituției arbitrajului* - reglementare care, de altfel, nici nu a existat în textul propunerii inițiale a Legii nr.8/1996, fiind inclusă în cadrul procedurilor de adoptare la nivel parlamentar din anul 1996 și preluată după modelul legii poloneze. În susținerea acestei excluderi, trebuie să precizăm că, din practica celor aproape 16 ani de aplicare a legii, s-a constatat că peste 95% din hotărârile arbitrale au fost atacate în instanță, ceea ce demonstrează clar inutilitatea acestei proceduri, care rămâne oricum deschisă părților, conform Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, ce urmează să intre curând în vigoare.

Apreciem tot ca benefice și modificările ce au drept scop **clarificarea unor proceduri și termene necesare acțiunii de administrare a protecției drepturilor de autor și drepturilor conexe** (de exemplu, *precizarea privind zilele lucrătoare în anumite cazuri*), clarificarea statutului și modalității de organizare și funcționare a organismelor de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, inclusiv stabilirea unor noi obligații în sarcina acestora, precum și diminuarea comisionului perceput pentru administrarea drepturilor.

Există și o serie de reglementări cărora însă nu le găsim justificare, după cum urmează:

a) Pct.7, la care se propune schimbarea denumirii actuale a Capitolului VI, din **“Limitele exercitării dreptului de autor”** în **“Bazele exercitării dreptului de autor”**, apreciem că nu doar că nu are nicio justificare, dar reprezintă și o **eroare de logică juridică**. Astfel, este clar că baza dreptului de autor, pe care se construiește de altfel tot eșafodajul legal de protecție, îl reprezintă **actul de creație concretizat și finalizat în existența unei opere care se circumscrie condițiilor impuse de lege**. Crearea acestor opere, în condițiile cerute de lege și introducerea lor în circuitul comercial, **atrage protecția din partea statului, prin instituirea unor drepturi exclusive acordate autorilor**. Dar, tocmai pentru ca, prin expunerea și exploatarea lor, să

se realizeze o continuă îmbogățire a patrimoniului cultural, legiuitorul național este obligat să asigure *un echilibru* între **interesele autorilor și accesul consumatorilor la operele acestora**, în condițiile în care s-a constatat că o protecție totală acordată autorilor *poate constitui un impediment în progresul educativ, cultural, sau chiar economic*. Din aceste considerente, regimul juridic al dreptului de autor este supus unor restricționări definite în doctrină drept "*libere utilizări*" și pot îmbrăca mai multe forme, așa numitele "*licențe*" legale sau obligatorii. Asupra acestei problematici s-a pronunțat, încă din anul 1886, **Convenția de la Berna privind operele literar-artistice (art.10 și 10 bis)**, precum și Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, care a formulat mai multe recomandări privind excepții de la protecție, în principal în ceea ce privește *regimul copiei private, remunerația echitabilă sau interesele sistemului educațional*, lăsând la latitudinea statelor alte forme de liberă utilizare a operelor protejate.

Reținând cele expuse mai sus, apreciem că dispozițiile **Capitolului VI** care stabilesc într-o manieră detaliată **excepțiile de la regimul de protecție**, prevăzând situațiile în care dreptul de autor **cunoaște limitări obligatorii**, nu se poate intitula logic decât "*Limitele exercitării dreptului de autor*", pentru că numai un asemenea **titlu** ar fi în concordanță și ar reflecta, în mod clar și riguros, dispozițiile incluse în capitol;

b) În ceea ce privește utilizarea în cuprinsul propunerii legislative a termenului "*licență*" sau a termenului "*achiziționare*" de la art.I pct.9 referitor la textul propus pentru art.33 alin.(1) lit.j), menționăm faptul că termenul uzual folosit de Legea nr.8/1996 pentru a desemna autorizarea utilizării operei este cel de **cesiune** (Cap.VII - „**Cesiunea drepturilor patrimoniale de autor**”, nesupus intervențiilor legislative), termenul de licență fiind utilizat cu precădere în domeniul drepturilor de proprietate industrială, în special în cazul *contractelor de know-how, brevete, marcă, topografie circuite integrate*.

În eventualitatea în care se dorește totuși o unitate terminologică cu domeniul dreptului de proprietate industrială, prin folosirea termenului de licență, la **art.I pct.1** de modificare a **art.12**, pentru a nu se interpreta în mod eronat că propunerea legislativă vine să realizeze o reformă la nivel conceptual, propunem reformularea textului, astfel încât să rezulte că termenul „licență” este sinonim cu termenul „cesiune”;

c) La **pct.33 de modificare a art.123¹**, apreciem că includerea „**dreptului de reprezentare scenică**” între categoriile de opere ce fac obiectul gestiunii colective nu se justifică din perspectiva scopului urmărit de lege în crearea sistemului de gestiune colectivă a operelor. (care se aplică numai pentru acele opere a căror exploatare și utilizare este greu de urmărit de titular, din cauza naturii lor, de exemplu o piesă muzicală executată concomitent în mai multe locații);

d) La **pct.58 de modificare a art.138 lit.k**), sintagma „**expertize cu privire la caracterul original al produselor purtătoare de drepturi de autor**” este eronată din perspectiva legii dreptului de autor, întrucât, pentru ca un produs să fie „purtător” de drepturi de autor, acesta trebuie să fie **în mod obligatoriu original**, originalitatea fiind o condiție esențială care stă la baza existenței protecției intelectuale. Sugerăm o formulare corespunzătoare, în sensul „**expertize cu privire la stabilirea caracterului de originalitate al produselor susceptibile să intre sub protecția drepturilor de autor**”.

3. Ca observație generală de tehnică legislativă, în ceea ce privește unele din părțile dispozitive de modificare și completare din tot cuprinsul propunerii legislative, este necesar ca acestea să fie redactate conform uzanței legislative, după următoarele exemple:

A. Pentru evidențierea modificărilor:

a) „Alineatul/alineatele ...al/ale articolului ... se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”;

b) „La articolul ..., litera/literele ...) se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”;

c) „La articolul ... alineatul (...), litera/literele ...) se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”.

B. Pentru evidențierea completărilor:

a) „După articolul ... se introduce un nou articol, art. ..., cu următorul cuprins:”;

b) „După alineatul (...) al articolului ... se introduce un nou alineat, alin.(...), cu următorul cuprins:”;

c) „La articolul ... alineatul (...), după litera ...) se introduce o nouă literă, lit. ...), cu următorul cuprins:”.

C. În cazul operațiunilor de abrogare, părțile dispozitive vor fi formulate după modelul utilizat pentru situația modificărilor, cu precizarea că sintagma „se modifică și va avea următorul cuprins:” va fi înlocuită cu sintagma „se abrogă”.

4. La **pct.1**, întrucât intervenția constă în modificarea art.12 și nu în completarea acestuia, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **partea dispozitivă** va fi reformulată, astfel:

„1. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda textul propus, marcat ca atare.

5. La **pct.6** referitor la **textul propus pentru art.25 alin.(1)**, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „În cazul în care se constată, conform procedurilor legale, că nu există moștenitori potrivit Codului civil” prin formularea „În cazul în care se constată că nu există moștenitori, potrivit prevederilor Codului civil”.

6. La **pct.7**, pentru un limbaj normativ adecvat, propunem înlocuirea cuvântului „Denumirea” prin „Titlul”, precum și a sintagmei „va avea următoarea denumire:” prin formularea „va avea următorul cuprins:”.

7. La **pct.9** referitor la **textul propus pentru art.33 alin.(1) lit.j)**, pentru o exprimare proprie stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „menționate la lit.e)” prin sintagma „prevăzute la lit.e)”.

Formulăm aceeași propunere pentru toate situațiile similare din cadrul propunerii legislative.

8. La **pct.11** referitor la **textul propus pentru art.33 alin.(5)**, întrucât referirea la același act normativ în cadrul acestuia nu este agreată de normele de tehnică legislativă, sintagma „a legii nr.8/1996” va fi înlocuită cu sintagma „a prezentei legi ”.

9. Deoarece prin **pct.12** și **13** se modifică două alineate ale aceluiași articol, din rațiuni de tehnică legislativă, este necesară comasarea acestora într-un singur punct, **pct.12**, în următoarea redactare:

„12. Alineatele (1) și (2) ale articolului 34 se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

În continuare, se vor reda textele propuse, marcate ca atare, eliminându-se partea dispozitivă a **pct.13**, urmând ca punctele subsecvente să fie renumerotate.

10. La **pct.14** referitor la **textul propus pentru art.37 alin.(1)**, pentru corelare din punct de vedere terminologic cu partea finală a textului, care face vorbire despre testare, propunem înlocuirea

sintagmei „În scopul de a demonstra funcționarea” prin formularea „În scopul testării funcționării”.

11. La **pct.15** referitor la **textul propus pentru art.38 alin.(2) teza a doua**, pentru claritatea exprimării, propunem înlocuirea sintagmei „sau pentru orice altă modalitate de utilizare” prin formularea „sau utilizarea, în orice altă modalitate”.

12. La **pct.18** referitor la **textul propus pentru art.98 alin.(1) lit.g)**, pentru o exprimare normativă consacrată, sugerăm înlocuirea sintagmei „în condițiile art.106⁵” cu sintagma „potrivit prevederilor art.106⁵”.

13. La **pct.23** referitor la **textul propus pentru art.106³ alin.(2)**, pentru un spor de rigoare redacțională, se va introduce abrevierea „art.” în fața cifrei „15¹”.

14. La **pct.24** referitor la **textul propus pentru art.106⁵ alin.(5)**, propunem înlocuirea expresiei „atunci când” cu expresia „în situația în care”, care este mai adecvată contextului.

15. La **pct.25** referitor la **textul propus pentru art.107 alin.(9) partea introductivă**, pentru o redactare corespunzătoare stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „specificată la alin.(7)” prin sintagma „prevăzută la alin.(7)”.

16. La **pct.26**, având în vedere că intervenția vizează modificarea întregului art.107¹, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, în fața textului propus se va scrie numărul articolului, în forma abreviată „Art.107¹”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cadrul propunerii legislative.

17. La **pct.32**, pentru corectitudinea redactării, **partea dispozitivă** trebuie reformulată, astfel:

„ 32. La articolul 121 alineatul (5), teza a III-a se abrogă”.

18. La **pct.33** referitor la **textul propus pentru art.123¹ alin.(1) lit.d¹**), întrucât intervenția constă în modificarea întregului articol, marcarea enumerărilor prin litere se va face în ordinea firească a alfabetului, respectiv lit.d¹) va deveni lit.e), urmând ca literele subsecvente să fie marcate în mod corespunzător.

19. La **pct.40**, semnalăm că art.129¹ este constituit dintr-un singur alineat, motiv pentru care urmează ca **partea dispozitivă** să fie reformulată, astfel:

„40. Articolul 129¹ se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Totodată, cifra „(1)” din fața textului va fi înlocuită cu numărul articolului, în forma abreviată „Art.129¹”.

20. La partea dispozitivă a pct.43, deoarece nu se modifică întregul alin.(1), ci doar partea sa introductivă, textul trebuie reformulat, astfel:

„43. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 131¹ se modifică și va avea următorul cuprins:”.

21. Semnalăm că partea dispozitivă a pct.46 prevede modificarea alin.(4) al art.131¹, la fel ca și partea dispozitivă a **pct.45**, textul propus pentru acest alineat fiind identic cu cel redactat la pct.45.

Prin urmare, propunem eliminarea acestui punct.

22. Cu privire la partea dispozitivă a pct.47, care prevede, într-o primă fază, modificarea în integralitate a art.131², iar apoi abrogarea alin.(4)-(8), și mai apoi, faptul că alin.(9) devine alin.(4), precizăm faptul că soluțiile legislative, așa cum sunt prezentate, sunt greșite în raport cu normele de tehnică legislativă.

Pe cale de consecință, recomandăm revizuirea și reanalizarea soluțiilor legislative pentru articolul în discuție, eventual redarea în integralitate a acestuia, pentru o mai facilă înțelegere a conținutului său.

23. Propunem comasarea părții dispozitive a actualului pct.52 cu pct.51, în următoarea formulare:

„La articolul 134 alineatul (2), literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

Situații similare se întâlnesc și la **pct.70, 72 și 74**, unde propunem următoarea **parte dispozitivă**:

„Alineatele (1)-(3), (6) și (8) ale art.139⁶ se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

24. La pct.61 referitor la textul propus pentru art.138² alin.(1), propunem eliminarea sintagmei „din prezenta lege”, care este superfluă.

25. La pct.65 referitor la textul propus pentru art.138⁷ alin.(5), pentru unitatea redactării în tot cuprinsul legii, sintagma „activitate la scară comercială” va fi scrisă cu litere italice.

26. În ceea ce privește modificarea normelor referitoare la răspunderea contravențională sau penală din cuprinsul Legii

nr.8/1996, semnalăm că multe dintre acestea sunt propuse spre modificare și prin proiectul Legii pentru punerea în aplicare a Codului penal și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale, aflat în prezent în procedură legislativă la Camera Deputaților. Sugerăm, de aceea, reanalizarea propunerii legislative sub acest aspect, pentru evitarea instituirii unor reglementări care să facă dificilă aplicarea în timp a respectivelor norme.

27. La **pct.66**, având în vedere că **art.139²** urmează să fie modificat în integralitate, **lit.d¹**) din cuprinsul enumerării va fi înlocuită cu **lit.e)**, urmând ca celelalte litere subsecvente să fie marcate în mod corect.

Pe cale de consecință, este necesară și reformularea normei de trimitere din cuprinsul **textului propus pentru art.139⁵ alin.(2) la pct.69**, în sensul înlocuirii expresiei „**art.139² lit.c) și h)**” cu sintagma „**art.139² lit.c) și i)**”.

La **textul propus pentru art.139² lit.c)**, precizăm că **art.107 alin.(6)** nu stabilește în mod concret o obligație a cărei încălcare să poată constitui contravenție, ci face trimitere la dispozițiile **art.131 alin.(2)-(4)**. Aceste din urmă prevederi stabilesc o serie de obligații în sarcina directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și a organismelor de gestiune colectivă. În aceste condiții, este imposibil de stabilit care anume este fapta care constituie contravenție și cine este subiectul activ al acesteia. Propunem, de aceea, reanalizarea soluției legislative propuse și înlocuirea trimiterii la dispozițiile **art.107 alin.(6)** cu trimiterea la normele care stabilesc obligațiile a căror încălcare constituie contravenție.

Totodată, la **textele propuse pentru actualele lit.d) și d¹)**, în vederea asigurării unei trimiteri corecte și complete, în loc de „**art.130 lit.h)**” se va scrie „**art.130 alin.(1) lit.h)**”, iar în loc de „**art.134 lit.d)**” va fi scris „**art.134 alin.(2) lit.d)**”.

La **textul propus pentru actuala lit.h)**, propunem revederea normei de trimitere la „**art.134 alin.(1) lit.h)**”, întrucât acest articol nu cuprinde nicio enumerare marcată cu litere. Având în vedere descrierea faptei prevăzută drept contravenție, apreciem că trimiterea ar trebui făcută la **art.130 alin.(1) lit.h)**.

28. La **pct.69** referitor la **textul propus pentru art.139⁵ alin.(2)**, pentru asigurarea uniformității în reglementarea contravențiilor, propunem reformularea părții de debut a textului, astfel: „Constatarea contravențiilor prevăzute la art.139² și 139⁴ și aplicarea sancțiunilor se fac de către ...”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru partea de debut a **tezelor a doua și a treia** ale aceluiași alineat.

Pe de altă parte, în cazul în care se are în vedere stabilirea competenței **exclusive** a personalului Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art.139² lit.c) și h) - care va deveni lit.i) - este necesar ca în teza întâi a normei propuse pentru art.139⁵ să se facă trimitere, în mod expres, numai la dispozițiile art.139² lit.a), b), d)-h).

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și în ceea ce privește trimiterea la art.139⁴, însă în acest caz nu se poate formula o propunere concretă de reformulare, întrucât teza a treia a art.139⁵ alin.(2) are în vedere o normă care, potrivit pct.67, urmează a fi abrogată.

29. La **pct.70** referitor la **textul propus pentru art.139⁶ lit.b)**, apreciem că, pentru asigurarea cerinței previzibilității legii, derivată din principiul legalității incriminării, ar trebui ca propunerea legislativă să cuprindă o definiție a noțiunii de „punere în liberă circulație pe Piața Internă și în Spațiul Economic European” a mărfurilor pirat. Precizăm că incriminarea propusă este conformă cu principiul teritorialității legii penale, prevăzut la art.3 din Codul penal, numai în măsura în care noțiunea de „punere în liberă circulație” este utilizată în sensul prevăzut de art.29 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Menționăm că definirea respectivei noțiuni într-un articol distinct va asigura și claritatea necesară a normei propuse la pct.78 pentru art.143 alin.(2) lit.b).

În acest context, sugerăm să se analizeze dacă nu ar trebui ca propunerea legislativă să cuprindă și o dispoziție referitoare la definirea noțiunii de „piață internă”, utilizată în cuprinsul normei propuse pentru art.139⁶ alin.(1) lit.c), dar și în alte articole din actul normativ de bază, în scopul diferențierii clare de noțiunea de „Piață Internă”.

30. La **pct.79** referitor la **textul propus pentru art.143¹ alin.(3)**, semnalăm că, pentru un spor de rigoare normativă, dar și pentru corelare cu terminologia utilizată în cuprinsul Codului de

procedură penală, textul trebuie să se refere la „repararea pagubei produse prin infracțiunile prevăzute de prezenta lege”. În plus, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar ca norma să prevadă în mod expres momentul procesual până la care trebuie reparată paguba produsă prin infracțiune, astfel încât să se poată beneficia de reducerea limitelor pedepsei.

31. La pct.81, partea dispozitivă prevede introducerea unui nou alineat, alin.(4), după alin.(3) al art.145, însă alin.(3) a fost abrogat prin Legea nr.202/2010, astfel încât este necesară reformularea acesteia, astfel:

„După alineatul (2) al articolului 145 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:”.

În continuare, urmează să fie redat textul propus, marcat ca atare.

32. La pct.83, partea dispozitivă prevede modificarea lit.i) a art.151², însă acest articol cuprinde numai lit.a)-h). Urmează a se analiza soluția legislativă a acestui punct.

33. La art.II, semnalăm că norma de trimitere la „art.138⁴ alin.(1)” este incorectă, atâta timp cât la pct.63 s-a dispus abrogarea art.138⁴.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș

București

Nr. 210/19.03.2012

Lege privind dreptul de autor și drepturile conexe

- 1 modificări prin L. nr. 146/1997 M. Of. nr. 173/29 iul. 1997 *abrogă art. 150 alin. (3)*
Lege privind taxele judiciare de timbru
- 2 modificări prin O.G. nr. 124/2000 M. Of. nr. 427/2 sep. 2000 *completarea cadrului juridic privind drepturile de autor și drepturile conexe*
Ordonanță pentru completarea cadrului juridic privind dreptul de autor și drepturile conexe, prin adoptarea de măsuri pentru combaterea pirateriei în domeniile audio și video, precum și a programelor pentru calculator
aprobată cu modificări prin L. nr. 213/2002 M. Of. nr. 324/16 mai 2002
- 3 modificări prin O.U.G. nr. 9/2001 M. Of. nr. 35/19 ian. 2001 *modifică subordonarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor*
Ordonanță de urgență privind unele măsuri în domeniile culturii și artei, cultelor, cinematografilei și dreptului de autor
aprobată cu modificări prin L. nr. 574/2001 M. Of. nr. 685/30 oct. 2001

modifică art.1 alin.(1), art. 5 alin.(3) și (4), art.7 lit.g), art.9 lit.a), art.10 lit.e), art.11 alin.(2), art.12, art.13, art.14, art.15, art.16, art.21, art.25 alin.(1), art.26, art.30, art.33, art.34, art.38, art.40, art.41 alin.(1), art.43 alin.(1) și (2), art.44, art.46, art.47 alin.(1), (2), (3) și (6), art.48 alin.(1) și (2), art.50, art.56 alin.(1) și (5), art.58, art.59 alin.(1), (2) și (3), art.63, art.64, art.67 alin.(1) și (4), art.70, art.71, art.73 partea introductivă și lit.a) și c), art.74, art.75 alin.(1) partea introductivă, art.76, art.77 alin.(1) și (2), art.78 partea introductivă, art.79 lit.c), art.80, art.86 alin.(1), art.88, art.89, art.90, denumirea titlului II, art.92 alin.(2), art.94, art.97 alin.(2), art.98, art.99, art.100, art.101, art.103, art.104, art.105, art.107, art.108, art.110, art.112, art.113, art.114, art.115, art.116, art.118, art.119 alin.(1) și (2), art.121, art.123, art.125 alin.(1) și (2), art.126, art.127, art.129, art.130, art.131, art.133, art.134 alin.(2), art.135, art.137 alin.(2) și (3), art.138, titlul cap.III al titlului III, art.139, art.140, art.141, art.143, art.144, art.145, art.146 partea introductivă și lit.c) ale lit.B, art.146, părțile introductive ale lit.C și D, art.147, art.148, art.149 alin.(1) și (3) ; introduce lit.j) la art.7, art.14_1-14_5, art.15_1 și art.15_2, cap.III_1 cu art.106_1-106_4 , art.106_5-106_6 după titlul cap.IV al titlului II , art.107_1, art.107_2, art.111_1, art.112_1, art.113_1, art.113_2, art.121_1, cap.VI al titlului II cu art.122_1-122_4, art.123_1-art.123_4, art.125_1, art.129_1, art.131_1-131_4,art.134_1, art.138_1-138_4, secțiunea I cu art.138_5 și 138_6 după titlul cap.III al titlului III, titlul secțiunii a II-a după art.138_6, art.139_1- art.139_9,art.143_1, art.147_1 ; abrogă art.17, art.18, art.19, art.20, art.29, art.36, art.93, art.96 lit.d), art.109, art.111, art.120, art.122, art.128, art.132, art.136, art.137 alin.(4), art.142

5 modificări prin O.U.G. nr. 123/2005 M. Of. nr. 843/19 sep. 2005

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 329/2006 M. Of. nr. 657/31 iul. 2006

*modifică art. 7 partea introductivă, art. 13 lit. a), art. 14, art. 14_4 alin. (3), art. 14_5, art. 15 alin. (1), art. 15_1, art. 33 alin. (2) lit. e), art. 33 alin. (3), art. 34, art. 37, art. 38 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 56 alin. (5), art. 66, art. 70 alin. (1), art. 98 alin. (1) lit. b) și g), art. 98 alin. (2) și (3), art. 102, art. 103 alin. (1), art. 105 alin. (1) lit. f), art. 106, art. 106_4, art. 107, art. 107_1, art. 107_2 alin. (1) lit. c), art. 112, art. 113 lit. b), art. 118, art. 119 alin. (2), art. 121 alin. (1)-(4), art. 123_2 alin. (1) și (2), art. 125_1 lit. c), art. 129_1, art. 130 alin. (1) lit. a), b), h) și i), art. 131 alin. (1)-(3), art. 131_1 alin. (2)-(4), art. 131_2 alin. (1)-(7) și (9), art. 131_3, art. 133, art. 134 alin. (2), art. 134_1 alin. (1) lit. c), art. 137, art. 138, art. 138_2 alin. (4), art. 138_3, art. 138_4 alin. (1) și (2), art. 138_5 alin. (2) și (4), art. 139, art. 139_2, art. 139_4, art. 139_5, art. 139_6, art. 139_7, art. 139_8, art. 139_9, art. 140, art. 143, art. 145, art. 146, art. 147, art. 147_1, art. 149 alin. (2);
introduce alin. (5) la art. 14_4, alin. (3) la art. 65, alin. (2) la art. 73, alin. (4) la art. 98, alin. (3) la art. 117, alin. (5) la art. 122_3, alin. (10) la art. 131_2, alin. (3) la art. 134, alin. (5) la art. 138_5, art. 138_7 la secț. a II-a a cap. III, art. 141_1, art. 151_1 și art. 151_2;
abrogă art. 7 lit. j), art. 107_2 alin. (2), art. 121_1 alin. (2), art. 139_3*

Notă: atribuțiile Oficiului Român pentru Drepturile de Autor privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale, stabilite prin acte normative anterioare prezentei ordonanțe de urgență, își încetează aplicabilitatea.

6 modificări prin O.U.G. nr. 190/2005 M. Of. nr. 1179/28 dec. 2005

Ordonanță de urgență pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 332/2006 M. Of. nr. 629/20 iul. 2006

abrogă art. 144

7 modificări prin

L. nr. 329/2006

M. Of. nr. 657/31 iul. 2006

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

*aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr.123/2005 și modifică art. 1 alin.(2), art.3 alin.(2), art.4 alin.(2), art.14, art.14_4 alin.(3) și alin.(5), art.14_5 lit.b) și c), art.15 alin.(1), art.15_1, art.15_2, art.21 alin.(1), (3), (4) și (5), art.22, art.23, art.24 alin.(2), art.25 alin.(2), art.26 alin.(1), art.33 alin.(1) lit.e) și alin.(2) lit.e), art.34, art.37 alin.(2), art.38, art.41 alin.(1), art.46 alin.(3), art.56 alin.(5), art.57 alin.(2) și (3), art.58 alin.(1), art.59 alin.(3) și (4), art.65 alin.(1), art.73 lit.c) și alin.(2), art.79 lit.a), art.84 alin.(1), art.87 alin.(2), art.88 alin.(1), art.98 lit.g) și alin.(2), art.105 alin.(1) lit.a) și f), art.106_3 alin.(1) lit.a), art.107, art.107_1, art.113 lit.b), art.118 alin.(1), art.121 alin.(2), art.122_2 alin.(2) lit.b), art.122_3 alin.(1) - (5), art.123_2 alin.(1) lit.b), art.125_1 lit.c), art.126 alin.(2), art.127 alin.(1) lit.f), art.129_1, art.130 alin.(1) lit.c) și h), art.131_1, art.131_2 alin.(3), (4), (5) și (9), art.133 alin.(1), (2) și (7), art.134 alin.(2), art.138 alin.(1) lit.j) și alin.(2), art.138_4 alin.(1) și (2), art.138_5 alin.(5), art.138_7 alin.(2) și (3), art.139 alin.(11) și (19), art.139_2, art.139_4, art.139_6 alin.(1), (2) și (5), art.139_7, art.139_8, art.139_9, art.140 alin.(1), art.141_1 alin.(1) și (2), art.143, art.145 alin.(2), art.147, art.150 alin.(2);
introduce lit.d) la art.35, lit.g_1 la alin.(1) al art.98, alin.(1_1) la art.107_2, alin.(3) și (4) la art.134, alin.(3) la art.143_1;
abrogă lit.c) a alin.(1) al art.107_2*

8 modificări prin

D.C.C. nr. 571/2010

M. Of. nr. 430/28 iun. 2010

Decizia nr. 571 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

suspendă pentru o perioadă de 45 zile prevederile art. 121 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2) lit. g)(termenul se împlinesște la 11 august 2010 după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție)

9 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 571/2010

M. Of. nr. 430/28 iun. 2010

Decizia nr. 571 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

art. 121 alin. (2) și art. 134 alin. (2) lit. g)

10 modificări prin

L. nr. 202/2010

M. Of. nr. 714/26 oct. 2010

Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

abrogă art. 145 alin. (3)

11 modificări prin

L. nr. 71/2011

M. Of. nr. 409/10 iun. 2011

*modifică, la data de 1 oct. 2011, art. 88,
art. 89*

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind
Codul civil

Notă: v. În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil: a) referirile la "societatea civilă fără personalitate juridică" se consideră a fi făcute la "societatea simplă"; b) referirile la "societatea civilă cu personalitate juridică" se consideră a fi făcute la "societatea cu personalitate juridică"; c) referirile la "societatea civilă profesională" se consideră a fi făcute la "societatea profesională, cu sau fără personalitate juridică", după caz; în toate actele normative în vigoare, expresiile "acte de comerț", respectiv "fapte de comerț" se înlocuiesc cu expresia "activități de producție, comerț sau prestări de servicii"; în cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagmele "persoane juridice fără/cu scop patrimonial", "fără scop patrimonial" și "cu scop patrimonial" se înlocuiesc cu sintagmele "persoane juridice fără/cu scop lucrativ", "fără scop lucrativ" și, respectiv, "cu scop lucrativ"; la data intrării în vigoare a Codului civil, termenii și expresiile din legislația civilă și comercială în vigoare se înlocuiesc cu termenii și expresiile corespondente din Codul civil; abrogă la data de 1 oct. 2011 Codul civil Carol al II-lea, republicat în Monitorul Oficial nr. 206 din 6 septembrie 1940, cu modificările ulterioare și Codul comercial Carol al II-lea, republicat în Monitorul Oficial nr. 194 din 23 august 1940, cu modificările și completările ulterioare; Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, referirea din cuprinsul Codului civil la hotărârea definitivă se va înțelege ca fiind făcută la hotărârea irevocabilă.

12 modificări prin

O.U.G. nr. 71/2011

M. Of. nr. 637/6 sep. 2011

abrogă art. 137 alin. (5) și (6)

Ordonanță de urgență pentru modificarea unor acte normative
în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de
stimulente pentru personalul din sectorul bugetar

aprobată prin L. nr. 17/2012

M. Of. nr. 20/10 ian. 2012